

[Justitsministeren.]

vi kan diskutere i udvalget, men det er klart, at hvis vi vil fastholde udskydelsesretten forud for domsforhandlingen eller i umiddelbar tilknytning til domsforhandlingen, falder en del af forenklingerne i disse bestemmelser bort. Men naturligvis kan vi i udvalget afveje, hvad vi lægger mest vægt på.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod pegede på spørgsmålet om stævningmændenes vederlag og fandt det naturligt, at dette fastsættes i loven, idet han pegede på, at vi ændrer så tit retsplejeloven, og så kunne vi jo ajourføre dette vederlag. Det ærede medlem hr. Rimstad havde den stik modsatte opfattelse, idet han mente det rigtigt, at ikke alene stævningmændenes vederlag, men også nævningernes, domsmændenes og vidnernes vederlag blev fastsat uden for loven, altså ajourført ved en ministeriel bekendtgørelse. Det sidste kunne jeg naturligvis ikke have noget imod — naturligvis ikke — på grund af den rodfæstede tillid, jeg har til den nuværende justitsminister, og som jeg forstår det ærede medlem hr. Rimstad deler. Men det er også en af de ting, vi kan diskutere i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod fremsatte ligesom andre ordførere principielle bemærkninger om nævningesagerne, og det ærede medlem dvælede også ved den opsigtsvækkende retssag, kan jeg vel sige, der for ikke så længe siden blev behandlet udførligt i pressen, dette kvindedrama. Det ærede medlem rejste det spørgsmål, om det var rigtigt, at spørgsmålet om straffens bortfald på grund af særlige omstændigheder alene skulle afgøres af nævningerne, og om det ikke var naturligt her at ændre loven derhen, at de juridiske dommere blev medbestemmende. Det problem har vi naturligvis tidligere diskuteret. Jeg er særdeles villig til at drøfte det igen — på forhånd er det dog min opfattelse, at det er et af de områder, hvor nævningerne bør være suveræne. Men jeg afviser selvsagt ikke en diskussion derom, og heller ikke afviser jeg på forhånd det ærede medlems henstilling om at lade det nyligt nedsatte retsplejeråd få lejlighed til at se specielt på dette spørgsmål. Jeg vil dog gerne sige, at udvalget allerede nu har fået pålagt væsent-

lige opgaver, hvis løsning i en ikke for fjern fremtid jeg også tillægger meget stor betydning, og jeg vil derfor være betænkelig ved på forhånd at give tilsagn om nu at pålægge udvalget specialopgaver.

Så rejste det ærede medlem hr. Ib Thyregod det interessante spørgsmål om habilitetsregler for administrationens tjenestemænd, men tilføjede i samme åndedrag, at det jo ikke vedrørte denne lovgivning. Jeg giver det ærede medlem ret i, at der her rejser sig et problem, der måske i ganske særlig grad er et problem, så længe offentlighed i administrationen ikke er gennemført. Hvor langt man er med kommissionsarbejdet herom, tør jeg ikke have nogen mening om; det er jo ikke en kommission, der er nedsat af justitsministeriet, så jeg har ikke nogen speciel opfordring til at følge denne fortjenstfulde virksomhed.

Det ærede medlem hr. Thestrup var betænkelig ved at flytte regler fra love til cirkulærer. Må jeg over for dette synspunkt sige, at det er mit indtryk, at den retsplejelov, vi har, er forfærdelig detaljeret, og at vi måske kunne klare os med en lov, der fastslog principperne, medens en række af de detaljerede bestemmelser, der nu fylder loven, meget vel kunne findes i cirkulærer og bekendtgørelser. Og jeg er nødt til over for det ærede medlem at tilstå den alvorlige synd, at jeg har pålagt retsplejerådet at være opmærksom netop på en forenkling af retsplejeloven med henblik på at gøre denne lov væsentlig kortere. Det strider helt imod det ærede medlems synspunkter, men jeg håber, at jeg får tilgivelse.

Det ærede medlem beskæftigede sig lidt med problemet om udskiftning på grundlisten og mindede om den diskussion, vi havde i fjernsynet. Det er jo rigtigt, at man dér fremhævede den betydning, det har, at der finder en udskiftning sted, så at ikke de samme personer år efter år optræder på grundlisten og står som nævninger og domsmænd, bl. a. fordi de får et alt for ensidigt syn på sagerne — det er dette problem med lægmændenes friske øjne o. s. v. På den anden side blev det i debatten af det ærede medlem frk. Helga Pedersen fremhævet, at alt for uvidende burde de nu heller ikke komme; i en vis